

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 464/2026
28.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Јасмине Васовић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Љубише Миливојевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу 12К-759/24 од 22.01.2026. године и Кв-175/26 од 04.03.2026. године, у седници већа одржаној 28.04.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љубише Миливојевића, као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Крагујевцу 12К-759/24 од 22.01.2026. године и Кв-175/26 од 04.03.2026. године и предмет **ВРАЋА** Основном суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу 12К-759/24 од 22.01.2026. године, делимично је усвојен захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Љубише Миливојевића, за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеном, па је утврђено да је окривљени АА у предмету 12К-759/24 имао трошкове који се исплаћују из буџетских средстава у укупном износу од 1.124.500,00 динара и наложено је рачуноводству суда да утврђени износ исплати браниоцу окривљеног, адвокату Љубиши Миливојевићу у року од 60 дана од дана правноснажности решења на текући рачун наведен у изреци побијаног решења.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв-175/26 од 04.03.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Љубише Миливојевића изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу 12К-759/24 од 22.01.2026. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног, адвокат Љубиша Миливојевић, због повреде закона из члана 262. став 2, члана 261. став 1. и 2. тачка 7), члана 264. став 1. и 2, члана 265. став 1. и члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијана решења преиначи, тако да усвоји захтев браниоца за накнаду трошкова поступка у целости, увећан за трошкове на име састава жалбе од 30.01.2026. године у износу од 50.000,00 динара, као и за трошкове на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 100.000,00 динара и припадајућих такси или да побијана решења укине и списе предмета врати Основном суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, након разматрања списка предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет и оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љубише Миливојевића је основан.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на штету окривљеног, са образложењем да је наведену повреду суд учинио услед примене погрешне адвокатске тарифе, те иако је бранилац трошковник поднео 11.12.2025. године, суд примењује висину награде сходно старом Тарифном броју, а погрешно не примењује Адвокатску тарифу која је ступила на снагу дана 05.07.2025. године.

Из списка предмета произлази да је пресудом Основног суда у Крагујевцу 12-К 759/24 од 08.05.2025. године, окривљени АА ослобођен од оптужбе на основу члана 423. тачка 2) ЗКП да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, а истом пресудом је изречена мера безбедности одузимање предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде и на основу члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-447/25 од 07.10.2025. године, одбијена је као неоснована жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу и пресуда Основног суда у Крагујевцу К-759/24 од 08.05.2025. године је потврђена.

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 4/23 од 26.05.2023. године) је прописано да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи кад одлуче о трошковима поступка примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

У конкретном случају, одлука којом је решено о трошковима кривичног поступка је постала правноснажна доношењем пресуде Вишег суда у Крагујевцу Кж1 447/25 од 07.10.2025. године, због чега се сновано захтевом за заштиту законитости указује да

начело правне сигурности проистекло из судске праксе оправдава да се приликом доношења одлуке о трошковима поступка након доношења нове тарифе (05.07.2025. године), примењује важећа Адвокатска тарифа у погледу обрачуна висине награде за рад адвоката, на основу измењене вредности поена, без обзира на то да ли су радње заступања и одбране од стране адвоката предузете пре или након тог датума. Једини изузетак од овог правила да се нова Адвокатска тарифа примењује на радње предузете пре доношења исте, јесте ситуација када радње одбране и заступања нису биле тарифиране уопште по ранијој Адвокатској тарифи или нису биле тарифиране на исти начин или у истом проценту или су другачије обрачунаване.

Обрачунавајући трошкове поступка, а применом Адвокатске тарифе која је важила у време када пресуда није била правноснажна суд је учинио повреду члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 11. Адвокатске тарифе („Службени гласник РС“, бр. 43/23, 56/25 од 05.07.2025. године), из ког разлога је Врховни суд побијана решења укинуо, а приликом поновног одлучивања о трошковима суд ће у поновном поступку одлучити само о трошковима који су настали у првостепеном поступку, док о трошковима који су настали пред судом правног лека, сходно члану 267. ЗКП, одлучује тај суд.

Како је побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, то је Врховни суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана решења Основног суда у Крагујевцу 12К-759/24 од 22.01.2026. године и Кв-175/26 од 04.03.2026. године и предмет вратио Основном суду у Крагујевцу на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку за које ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић